

Kihniön kunnanvaltuusto 04.03.2013 § 22

1. Selvitysvelvollisuudesta, selvitysperusteista (ml. poikkeusperusteista) ja selvitysvelvollisuuden sisällöstä

Kihniön kunta on osallistunut kuntaliitosselvitykseen PARAS -hankkeen aikana, mutta se ei johtanut kuntajaon muutokseen; Kihniö - Parkano kuntaliitosselvitys tehtiin vuonna 2006,. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisen perusteista ja valtakunnallisesta etenemisestä tulee kuitenkin olla selkeä tieto, ennen kuin selvitystyöhön kannattaa alueella ryhtyä. Selvitysperusteista Kihniön kunta näkee oikeasuuntaisena ainoastaan talusperusteen. Muut mainitut perusteet (työssäkäynti, asioiminen sekä väestöpohja) eivät ole tieteellisesti, eikä millään muullakaan tavalla faktisesti perusteltuja ja ovat pääosiltaan irrallisesti sattumanvaraisesti haettuja lukuja ja määriä. Kihniön kunta painottaa, että kuntien yhteistyön laajentaminen on otettava huomioon vaihtoehtona kuntaliitoksille.

2. Esityksen sisältämistä määräajoista ja menettelyistä

Kihniön kunta ei näe mahdolliseksi uudistuksen toteuttamista esitetyssä määräajassa. Realistinen lain voimaantuloaika/selvitystyön käynnistämisaika on vuoden 2014 aikana ja tavoiteaika uudelle rakenteelle aikaisintaan 1.1.2017.

3. Valtioneuvoston toimivallasta päättää kuntajaon muuttamisesta

Nykyinen järjestelmä on toimiva ja kunnioittaa kuntien itsemääräämisoikeutta. Valtioneuvoston päätöksellä tehtäviä ns. pakkoliitoksia ei tule jatkossakaan tehdä.

4. Yhdistymisavustuksien ehdoista ja määrästä

Kuntajaon muutos aiheuttaa kertaluonteisia suuria kustannuksia, esim. tietojärjestelmien yhteensovittamisesta aiheutuvat kustannukset sekä henkilöstön koulutukseen ja viiden vuoden irtisanomissuojaan liittyvät menot sekä palkkauksen tason yhteensovittaminen. Yhdistymisavustuksilla tulisi korvata kasvaneet, kertaluonteiset kustannukset. Toisaalta yhdistymisavustuksilla ei saisi johdattaa tilanteeseen, jossa kuntaliitoksen keskeisenä päämääränä ja perusteena käytetään yhdistymisavustusta.

5. Sosiaali- ja terveydenhuollon tehtävien turvaamisesta sosiaali- ja terveydenhuollon palvelurakennetta koskevien linjausten mukaisesti

Kihniön kunnan näkemyksen mukaan esitetyt linjaukset sosiaali- ja terveydenhuollon palvelurakenteesta eivät ole kaikilta osiltaan toteuttamiskelpoisia, eikä niissä huomioida paikallisia olosuhteista riittävästi eikä lähipalveluiden säilymisen tärkeyttä. Sosiaali- ja terveydenhuolto ei ole kunnassa irrallinen hallinnonala vaan sen yhteys muihin hallintokuntiin, kuten sivistykseen ja tekniseen toimeen tulee säilyttää. Kokonaisuudessaan sosiaali- ja terveydenhuollon uudistuksen linjaukset painottuvat liiaksi terveydenhuoltoon eikä sosiaali-

huollon linjaukset saa riittävää huomioita. Esitetyt asukasluokurajat ovat keinotekoisia eikä niiden perustaksi ole esitetty riittäviä taloudellisia/toiminnallisia perusteita.

6. Lopuksi

Kihniön kunta haluaa todeta keskeisistä lainsäädäntöhankkeista (kuntalain kokonaisuudistus, valtiosuusjärjestelmän uudistus, kuntien tehtävien arviointi) seuraavaa:

Kuntalain uudistamisen johtoajatukseksi tulee olla pyrkimys lisätä kuntien päätös- ja toimivaltaa, jotta erilaiset toimintatavat ja – kulttuurit ovat mahdollisia. Palveluiden järjestämisessä valtion normiohjausta tulee välttää. Paikallista päätäntävaltaa ei missään tapauksessa tule kaventaa.

Yhteiskunnalliset tarpeet ovat aina resursseja suuremmat. Olennainen kysymys on kustannusten jako tehtävien hoidossa. Tämän vuoksi kunnille ei tule enää määritellä uusia tehtäviä ellei samalla poisteta joitakin olemassa olevia tehtäviä. Mikäli uusia tehtäviä kunnille on kuitenkin suunnitteilla, tulee niistä neuvotella avoimesti kuntien edunvalvojan Kuntaliiton kanssa. Yksipuolinen sanelu ei kuulu enää nykyaikaiseen sopimuskulttuuriin.

Rahoitus tulee muodostua realististen kustannusten pohjalta ja lisätehtävät / palveluiden uudet laadulliset vaatimukset tulee korvata kunnille valtiosuutena täysimääräisenä. Valtiosuus uudistuksessa verotulontasaus tulee säilyttää vähintäänkin nykytasoisena alueiden tasapuolisen elinvoiman turvaamiseksi. Kiinteistövero tulee palauttaa verotulotasauksen piiriin ja yhteisöveron tuotosta huomattavasti suurempi osuus ohjata elinkeinopolitiikkaa tekevien kuntien hyödyksi. Kuntien tehtäviä arvioitaessa palveluiden rahoittamisessa tulee huomioida myös yksilön vastuu. Lisäksi jatkossakin on olemassa tehtäviä, joiden vastuu kuuluu täysimääräisesti valtiolle.